

Нии кога започнемъ да прѣвождаме, като непознаваме съвършено Българскый нашъ языкъ, полагаме основа на онова щото сме научили отъ майкытѣ си и колкото рѣчи незнаемъ, нии ги намираме твърдѣ лесно въ Русскый Словарь, безъ да ся погрыжемъ ако Българитѣ ги иматъ или нѣматъ. Много пѣти защото ухото ни не е навикнато на Българскытѣ рѣчи, нии ги наричаемъ *просиы* и *подлы* та ги исхвърляемъ и вмѣсто тѣхъ приемаме Русскы: както: *идуцаша* недѣля като *окончя* работата си, *намѣренъ* съмъ да идѣ въ Пловдивъ да видя какъвъ *урокъ* е приелъ сынъ ми, и да *замѣчъ* на учителя да му прѣдава все *Числительница за улучшение*.

Идуцаша надѣля, вм. *прѣзъ горня недѣля*.

Окончя, на Българскы ще рече добывамъ конь.

Намѣренъ съмъ, азъ съмъ былъ загубенъ та съмъ намѣренъ, вм. *азъ мисля, азъ шѣкмъ, азъ мѣря*.

Да замѣчъ, на Българскы ще рече да закачъ да мѣчъ както котка, вм. *да забѣлѣжъ*.

Урокъ, казвать Българитѣ, кога урочася нѣкой, а на lesson казвать *ука*: *ако има ука, има и ошука*, нар. прич.

Колкото за сега, нии щемъ забѣлѣжимъ нѣкои несвойственны рѣчи на Българскый языкъ, които сме видѣли тукъ-тамъ изъ нашитѣ прѣводи.

1. *Кълбо*, то е прѣведено отъ *глобусъ* или *сфера*.

Сфера ся нарича едно твърдо и едностайно тѣло, на което всицкытѣ теглены линіи отъ центра на поврхность-та му да сѣ равны. *Кълбошо* е мяко тѣло, то ся развива, неговитѣ теглены линіи отъ центра не сѣ равны на поврхность-та му. А по-добрѣ е *валякъ*, което има сѣщето значене както и *глобусъ*. Земята ся върти въ безкрайното пространство, както ся валя едно халище у валевицата. Да положимъ улей-тъ слънцето, водата безкрайното пространство, а халището земята. Го не е сѣщето, аль прилича малко нѣщо.

2. *Кржгъ*, Българитѣ наричатъ *кржгъ* голѣма лопата, по-добрѣ е *обржчь*. Ако нии първый пѣтъ прѣвождахме Геометрія отъ Френскы, то ся знае, че щяхме да поставимъ рѣчь *обржчь*, а нѣ *кржгъ*. По-право можяже приеме чловѣкъ *шочилка* за *перигель*, защото точилката